

"שבת במקלט"

מבט עם שאר רוח לסופ"ש

בָּרַךְ אֶת הַשַּׁבָּת
לְמִנוּחַת הַגּוֹף וּלְשָׁלוֹת הַנֶּפֶשׁ.
שֶׁתְּהִינָּה עֵינֵינוּ לִפִּי הָהָר
וְלִפְנֵינוּ לְרַעוּת.
שֶׁתְּהִי שַׁבְּתֵנוּ שְׁלוֹם
וּבְכִיתֵנוּ הַפְּרָכָה.
שַׁבַּת שְׁלוֹם!

(ברכת שבת, מתוך ארכיון החגים הקיבוצי)

שוב רוחות מלחמה בחוץ, ואנחנו מוצאים/ות את עצמינו בהתכנסות יחד במקלט – קבוצה מזדמנת בשל הנסיבות.

התכנסות השבת היא האופן בו תרבותנו מאפשרת הפוגה ומנוחה מהשגרה והיומיום. בימי מלחמה אלו, חשוב גם לשמוח ולחזק את החיבור בינינו לבין זהותנו. לפניכם/ן הצעה להכניס מעט רוח בשבת, גם במקלט.

אפשר לבחור לתת לקהילת המקלט מעט טעם של שבת, של הפוגה ומנוחה. למבוגרים וילדים/ות, לקרוא בקול או בלב, לשיר ביחד או להאזין, ואפשר גם להעשיר את קבלת השבת המשפחתית בקטעי הקריאה המוצעים.

בחרו את דרככם/ן להכניס מעט שבת למקלט. והלוואי שתהיה **שבת שלום**.

וְהַזְמַן מְצִיחַ אוֹתָנוּ
לְהִדָּלֵק נֵר מְשִׁיב רוּחַ תְּקוּהָ
נֵר שֶׁל אֹרֶךְ יָמֵינוּ מְנַהֵר
נֵר הַשַּׁבָּת בָּנִים וּבָנוֹת לְגִבּוֹלָם

(מתוך 'ברכת שבת לעת הזאת', מכון שיטים)

כל שישי בערב אנחנו עושים קידוש.

לא משנה מה עברנו השבוע, אילו ריבים היו או לא היו, אילו תסכולים היו או לא היו, איזה צער היה או לא היה, אילו כאבים היו או לא היו. לא משנה איך אנחנו נראים, איך נראה החלל שלנו, איך נראים השירותים, איך מרגיש האוויר, מתי אכלנו לאחרונה. לא משנה מה אמרו או לא אמרו השוברים ולא חשוב איזו החשיכה המקיפה אותנו. אנחנו מתכנסים ארבעתינו, בשקט, ומקשיבים לאלה [כהן] שמחזיק כוס מים וקורא בקול רועד ונמוך: "ויכולו השמים והארץ..."

... אני לא יודע אם אני מרגיש את אלוהים ברגעים האלה. אבל אני מרגיש כוח. זה נותן לי כוח. זה מחבר אותי. מחבר אותי לעם, למסורת, לזהות. מחבר אותי למשפחה, לילדות, לשורשים שלי. זה מחדד לי את ה"למה" שלי. את הלמה לשרוד ועבור מי ועבור מה.

(אלי שרעבי, מתוך 'חטוף', הוצאת סלע מאיר, עמ' 133-134)

עם מי היינו רוצים/ות להיות השבת? למי אנחנו מתגעגעים/ות?

ערב שבת | נתן יונתן

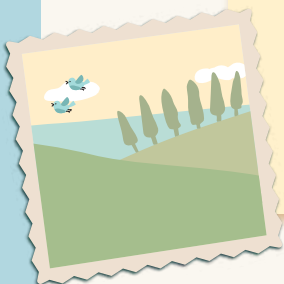
הַשִּׁלְחָן מוֹכֵן וְנֹאסְפוּ כָּלֶם,
נְרוֹת דּוֹלָקִים עִם יַיִן וְחֶלֶה
יוֹם עֵמֶל כָּלָה, וּמָה שֶׁלֹּא נִשְׁלַם
אוֹלֵי נִתְחִיל מְחַר מִהִתְחַלָּה.

(כל הזכויות שמורות לאקו"ם)

דִּיג אֶסֶף חֶכֶה אַחֲרוֹנָה,
הִנֵּה כָּבֵד יוֹם שְׂשִׁי פָּנָה.
שׂוּקֵי הָעִיר, כְּנִפִּי הַיּוֹנָה
לְבָשׁוּ כְּתָנֵת לְבָנָה.

תָּלַם אַחֲרוֹן וְחֲשָׁד בְּגָנָה,
הַיּוֹם אָמַר אֶת סוֹף הַמִּנְגִּינָה.
עָרַב חֲרִישֵׁי חֶתֶם אֶת הַתְּמוּנָה,
בֵּין אֹרֶךְ לְחֲשָׁד נָחָה הַשְּׂכוּנָה.

מה נותן לכם/ן אור וכוח בימים האלו?

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל
וְאָמְרוּ אָמֵן

שִׁיר הַשָּׁבֶת (זְמֵר לַשָּׁבֶת) | מילים: לאה גולדברג, לחן: גלעד פרי

לצפייה
בקליפ

פְּסִיעָתָה חֲרִישִׁית וּבּוֹאָה לְבָרָכָה,
וְהַכֵּל, הַכֵּל לָהּ יִשְׁירוּ:
"בּוֹאִי, בּוֹאִי, מַלְכָּה, כָּבֶד הַדֹּלֶת פְּתוּחָה"
– וּפָנִינוּ בְּזֶהָר יֶאֱירוּ.

חֵישׁ חוֹלָפִים שָׁשָׂה יָמִים,
חֵישׁ עוֹבְרִים הֵם וְתָמִים,
עוֹד מָעַט, עוֹד מָעַט
בּוֹא תְּבֹא הַשָּׁבֶת.

הסיפור
שמאחורי
השיר

כִּי טוֹבָה הַשָּׁבֶת, כִּי נָאָה הַשָּׁבֶת,
כִּי מְתוֹק וְנִעִים הַמְּרֻגָּע.
כִּי עֲמַלְנוּ הָרְבָּה, כִּי עֲצִפְנוּ הָרְבָּה,
כִּי זָכִינוּ, זָכִינוּ לָרָגֵעַ.

הִיא תְּבֹא, הַמַּלְכָּה, אֶל בֵּיתִי הַקָּטָן,
הִיא תְּבִיא נְחֻמָּה לָגֵעַ,
נַעֲלָה הַנּוֹת, נַעֲרֹךְ הַשֶּׁלֶחַן –
בְּשִׂמְחָה נִקְבֵּל אֶת פְּנֵיהָ.

(מתוך: 'כל שירי הילדים', הוצאת הקיבוץ המאוחד – ספרית פועלים, 2023, כרך א, עמ' 151. © כל הזכויות שמורות להוצאת הקיבוץ המאוחד)

אילו שני סיפורי שבת נרמזים ונמצאים ברקע השיר? (במילים ו/או בקליפ)

התבוננו יחד באיור ונענו על השאלות הבאות:

מציאו באיור כמה שיותר סימנים ורמזים לַשָּׁבֶת. כמה מציאתם? (בדקו עם חבר/ה למקלט מה מציאו)

סמנו 3 מאפיינים שמזכירים את השבת שלכם/ן, ו-3 שפחות מאפיינים את השבת שלכם/ן.

לתכנים ומקורות
נוספים היכנסו
לאתר של שיטים!

לפלייליסט
שירי שבת

מכון שיטים
ארכיון החגים הקיבוצי

